

(ή η μακριά απόχλη της πολιτικής ενσωμάτωσης)

Παναγιώτης Μαυροειδής

Το NAP είχε και πάλι την τιμητική του στην **Εφημερίδα των Συντακτών**. Αυτή τη φορά η ενασχόληση της φιλοκυβερνητικής εφημερίδας με το NAP ήταν εξόχως αναβαθμισμένη, καθώς το σχετικό πολιτικό άρθρο το Σάββατο 25 Φλεβάρη υπογράφεται από τον **Τάσο Παππά**.

Ο συγκεκριμένος αρθρογράφος, εκ των αρχισυντακτών της εφημερίδας, ούτε ειδική σχέση είχε ποτέ με την κομμουνιστική αριστερά και το NAP, ούτε διακρίνεται από κάποια πολιτική άγνοια. Ούτε, επίσης, συντρέχει λόγος για (και δε διακρίνεται) κάποια εμπάθεια. Για αυτό είναι και σοβαρά αυτά που γράφει.

Το κείμενο ξεκινά με **γενικού τύπου αναφορές** για την «άλλη αριστερά», καθόλου βέβαια αθώες και γενικόλογες.

Σταχυολογούμε μια πολύ σημαντική αναφορά στο κείμενο:

«Υπάρχει η ιστορική σύγκρουση γύρω από το δίλημμα «μεταρρύθμιση ή επανάσταση;» η οποία προκάλεσε τη ρήξη στο ενωμένο τότε σοσιαλδημοκρατικό στρατόπεδο και οδήγησε σε εμφύλιους με δραματικές συνέπειες συνολικά για την Αριστερά αλλά και για τις κοινωνίες (κυριαρχία των ναζί στη Γερμανία)».

Το 2018 λοιπόν μαθαίνουμε ότι την ευθύνη για την άνοδο των Ναζί στην εξουσία και το ματοκύλισμα στην Ευρώπη, την έχει η ...επαναστατική αριστερά που επέμενε και επιμένει όχι τόσο να θέτει, αλλά να αναγνωρίζει το δίλημμα «μεταρρύθμιση ή επανάσταση;» που

αναδύεται ιστορικά μέσα από την ανάπτυξη και αντιδραστικοποίηση του καπιταλισμού.

Μια άθλια μνημονιακή πραγματικότητα λιτότητας, μαζικής ανεργίας, εξάρθρωσης εργασιακών δικαιωμάτων και γενικευμένης φτώχειας, εφαρμοζόμενη από μια δήθεν «αριστερή» κυβέρνηση, δεν φουσκώνει άραγε τα πανιά των φασιστών της Χρυσής Αυγής και άλλων συντηρητικών δυνάμεων στην Ελλάδα; Ψιλά γράμματα αυτά για τον Τ. Παππά...

Στη συνέχεια το κείμενο, **εστιάζει πολύ συγκεκριμένα στο NAP**. Ίσως επειδή είναι και κάπως τραβηγμένο να ενοχοποιηθεί για την άνοδο των ναζί στη Γερμανία το 1933...

Ο αρχισυντάκτης εμφανίζεται “αγαναχτισμένος” και παραπονούμενος ότι το NAP κατηγορεί άδικα την εν λόγω εφημερίδα για την υποστήριξη της πολιτικής και των πολιτικών σχεδιασμών του **ΣΥΡΙΖΑ**. Αυτό θα μείνει ασχολίαστο από τη μεριά μας...

Ο Τ. Παππάς κάνει στη ροή του άρθρου του ασκήσεις αφελούς και εύπεπτου χιούμορ καθώς ρωτάει δήθεν με αγαθή αθωότητα:

«Πώς έμαθαν οι συντάκτες της ανακοίνωσης τη συμφωνία μεταξύ του μεγάρου Μαξίμου και της εφημερίδας; (...) Μήπως πρέπει να αρχίσουμε να ψάχνουμε στην «Εφ.Συν.» μπας και υπάρχει φράξια του NAP στα γραφεία μας; Εκτός αν έχουν κάνει εισοδισμό στο πρωθυπουργικό μέγαρο, οπότε η πληροφόρησή τους είναι από πρώτο χέρι.»

Κύριε Παππά ομολογούμε πως εδώ πράγματι μας κατατροπώσατε, καθότι δεν είμαστε ιδιαίτερα καλοί όπως εσείς σε θέματα **εσωτερικής πληροφόρησης**. Σε μας δε χρειάζεται. Σε σας είναι αναγκαία. Εμείς προτιμούμε την **ευθεία πολιτική κρίση** και αντιπαράθεση στη βάση των πολιτικών θέσεων και της πολιτικής πράξης που αναπτύσσεται και κρίνεται στο φως. Τα άλλα, είναι δική σας δουλειά (ή και του documentο).

Να μας επιτρέψετε λοιπόν κύριε αρχισυντάκτα, να σας κρίνουμε με τον ίδιο πολιτικό τρόπο.

Γιατί αλήθεια τέτοια πρεμούρα στο ΣΥΡΙΖΑ και την Εφημερίδα των Συντακτών για το NAP;

Το ενδιαφέρον δεν βρίσκεται στην παρουσίαση των όποιων διαφωνιών πρώην μελών του NAP, μιας και αυτές ήταν πάντα **γνωστές και δημοσιευμένες** στα ίδια τα έντυπα του NAP. Τίποτα, δεν προσέθεσε από άποψη ενημέρωσης η πανηγυρική δημοσίευσή τους από την Εφημερίδα των Συντακτών. Ούτε κανείς έψεξε την εφημερίδα για αυτό, αλλά για τις **χονδροειδείς και σκόπιμες διαστρεβλώσεις** που έκανε.

Η Εφημερίδα των Συντακτών και ο ΣΥΡΙΖΑ γενικά, ενδιαφέρονται πράγματι για τις **πολιτικές θέσεις του ΝΑΡ** και ειδικά για τις αποφάσεις του τελευταίου Συνεδρίου του. Προφανώς για τους δικούς τους πολιτικούς σκοπούς, στους οποίους το ΝΑΡ στάθηκε και θα στηθεί απέναντι.

Ρωτάει και πάλι απονήρευτα ο Τ. Παππάς, χρησιμοποιώντας για την περίπτωση κείμενο του Χ. Λιάσκου με διαφορετικά ερωτήματα και κέντρο βάρους:

«Γιατί δεν επιχειρεί συντονισμένα και σοβαρά η ευρύτετη εξωκοινοβουλευτική Αριστερά να καλύψει τη ζήτηση για μια αριστερή εναλλακτική πρόταση»;

Τι έγνοια και τι ζεστή αγκαλιά αλήθεια!

Το ζουμί είναι φυσικά ακριβώς σε αυτό το σημείο. Ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ και καιρό κλιμακώνει μια συγκεκριμένη πολιτική στρατηγική, λεηλασίας και πολιτικής υποταγής κάθε αριστερής και κομμουνιστικής αντιπολίτευσης, με την ανάδειξη του διλήμματος:

«αριστερή εναλλακτική πρόταση, με όποια προβλήματα και κέντρο το ΣΥΡΙΖΑ ή Μητσοτάκης και δεξιός ρεβανσισμός».

Είναι η επανάληψη στις νέες συνθήκες του κυβερνητικού πλέον ΣΥΡΙΖΑ (με σύμμαχο τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ και ανοιχτό στήριγμα από ΕΕ και ΗΠΑ), της γνωστής πολιτικής τακτικής ενσωμάτωσης που είχε ασκήσει ο προ-κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ. Με επιτυχία τότε είναι η αλήθεια, αλλά και με τραγικές συνέπειες...

Αυτό το πολιτικό ζήτημα θα αναδεικνύεται όλο και πιο καθαρά το επόμενο διάστημα. Θα αφορά τις εκτός ΣΥΡΙΖΑ (και ΚΚΕ) δυνάμεις, είτε βρίσκονται εντός Βουλής, είτε εκτός Βουλής και τη δράση τους στο μαζικό κίνημα. Ανεξάρτητα από το αν ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει κέντρο μια κυβερνητικής λύσης (μέσω πολυδιάσπασης της δεξιάς) ή αν βρεθεί προσωρινά στην αντιπολίτευση σε μια συνθήκη σύντομης «δεξιάς παρένθεσης».

Το ΝΑΡ είναι μια μικρή δύναμη της κομμουνιστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, αλλά με σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτικής συζήτησης στην ευρύτερη αριστερά και στη δράση των μαχόμενων δυνάμεων του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Στεκόμαστε λοιπόν με ευθύνη και αποφασιστικότητα απέναντι στα πολιτικά αυτά ερωτήματα.

Για μας η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, είναι κυβέρνηση αστική, επιβολής και εμπέδωσης της αστικής μνημονιακής πολιτικής στα βασικά κοινωνικά θέματα, αλλά και στα λεγόμενα εθνικά ζητήματα, καθώς αποδεικνύεται από τις πλέον φιλο-αμερικανικές και φιλο-NATOικές κυβερνήσεις. Η μόνη σχέση που έχει με την αριστερά, είναι η ζημιά που προκαλεί μιλώντας στο όνομά της.

Το NAP στο παρελθόν απέρριψε τη θεωρία πως “αν στηριζόταν ο ΣΥΡΙΖΑ (μέσω της αριστερής του στάσης), όλα θα πήγαιναν καλά”. Πράγματι, όλα θα πήγαιναν διαφορετικά, αλλά με την αρνητική έννοια: Θα είχε ακυρωθεί σύμπασα η αριστερά, αφήνοντας μεγαλύτερο χώρο στην ακροδεξιά και δεξιά δημαγωγία «ενάντια στην αριστερά που εφαρμόζει τα μνημόνια».

Πολύ περισσότερο σήμερα, με την εμπειρία της εξέλιξης της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, απορρίπτουμε σε όλα τα επίπεδα το πολιτικό «δίλημμα» που μεθοδικά στήνει το Μαξίμου και οι εφημερίδες που αναπαράγουν την τακτική του.

Όχι μόνο αυτό όμως. Η υπόθεση αυτή δεν αφορά μόνο το NAP και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στην μετωπική μας απεύθυνση για πολιτική συνεργασία σε δυνάμεις που αποσπώνται από το ΣΥΡΙΖΑ (και τη ΛΑΕ), θέτουμε ανοιχτά και τίμια την **ανάγκη «αποσυριζοποίησης» της αριστεράς**. Δηλαδή την ανάγκη εντοπισμού και απόρριψης εκείνων των πολιτικών στοιχείων που οδήγησαν στην καταστρεπτική ηγεμονία των αντιλήψεων του ΣΥΡΙΖΑ, που με τη σειρά της οδήγησε σε ήττα και ταπείνωση.